

Sygn. akt I Cz 51/16

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Mrozowicz

Sędziowie: SO Jacek Saramaga (spr.)

SO Krzysztof Kamiński

Protokolant: st. sekretarz sądowy Iwona Wirkijowska

po rozpoznaniu w dniu 29 lutego 2016 r. w Przemyślu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy

z powództwa **W. K.**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na pkt III wyroku Sądu Rejonowego w Przemyślu z dnia 24 listopada 2015 r., sygn. akt I C 161/15

p o s t a n a w i a:

I. **oddalić zażalenie,**

II. **zasądzić po powoda W. K. na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 600,00 (sześćset 00/100) złotych.**

SSO Jacek Saramaga SSO Grażyna Mrozowicz SSO Krzysztof Kamiński

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Przemyślu wyrokiem z dnia 24 listopada 2015 r., sygn. akt I C 161/15, w sprawie o zapłatę kwoty 6.172,62 zł zasądził od pozwanego (...) SA w W. na rzecz powoda W. K. kwotę 3.562,73 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 lutego 2015 roku do dnia zapłaty, natomiast w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

W punkcie III wyroku Sąd zasądził od pozwanego (...) SA w W. na rzecz powoda W. K. kwotę 841,42 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z kolei w IV punkcie wyroku Sąd nakazał zwrócić powodowi W. K. kwotę 194,00 zł tytułem nadpłaconej zaliczki na poczet opinii biegłego.

Uzasadniając rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania Sąd Rejonowy podał, iż brak częściowego cofnięcia pozwu rzutował na kwestię rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

Sąd pierwszej instancji podkreślił, iż w orzecznictwie przyjmuje się, że zaspokojenie roszczenia po wytoczeniu powództwa, przy dodatkowym ustaleniu, że pozwany dał powód do wytoczenia powództwa, powoduje, iż pozwanego należy traktować jako przegrywającego sprawę. Pomimo więc cofnięcia pozwu, to od pozwanego należy zasądzić na rzecz powoda koszty procesu (wyrok SN z 21.07.1951r., C 593/51, OSN 1952, nr II, poz. 49). Jeśli zaś powód pomimo zaspokojenia nie cofnął powództwa i w konsekwencji tego następuje jego oddalenie, pozwanego należy traktować jako wygrywającego.

Kolejno Sąd Rejonowy zauważył, iż w przedmiotowej sprawie powód utrzymał się w 58 % przy swoim żądaniu. W związku z tym Sąd na podstawie art. 100 k.p.c. dokonał stosunkowego rozdzielania kosztów, obciążając powoda w 42% ciężarem ich poniesienia. Powód poniósł (po odjęciu kwoty zwróconej nadpłaty zaliczki) koszty w kwocie 2.332 zł, winien zaś ponieść w kwocie 1.490, 58 zł (42 % x 3.549 zł), różnicę więc Sąd zasądził na jego rzecz od pozwanego.

O zwrocie nadpłaconej zaliczki na poczet opinii biegłego orzeczono w myśl art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2014, poz. 1025 ze zm).

Rozstrzygnięcie w przedmiocie zwrotu kosztów procesu zawarte w punkcie III wyroku Sądu Rejonowego w Przemyślu z dnia 24 listopada 2015 r. powód zaskarżył zażaleniem, zarzucając naruszenie art. 98 § 1 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie faktu, że pozwany zapłacił część należności głównej już po złożeniu pozwu do sądu, a tym samym jest stroną przegrywającą sprawę, w związku z czym obowiązany jest zwrócić powodowi wszystkie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw.

Wskazując na powyższa podstawę zażalenia skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 1.732,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, ewentualnie uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Ponadto skarżący wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podniósł, iż Sąd wydając zaskarżone rozstrzygnięcie dopuścił się obrazy art. 98 § 1 k.p.c., albowiem w myśl ww. przepisu Sąd winien był uznać pozwanego, który dokonał zapłaty kwoty 2.609,89 zł już po wytoczeniu powództwa, za stronę przegrywającą sprawę i zasądzić na rzecz powoda całość kosztów postępowania, a czego jednak nie uczynił. Sąd doszedł przy tym do mylnego przekonania, iż brak cofnięcia pozwu w zakresie częściowo spełnionego roszczenia, jest równoznaczny z przegraniem przez powoda sprawę w tym zakresie.

Powód zarzucił dalej, iż Sąd w sposób błędny zinterpretował wyrok Sądu Najwyższego z 21.07.1951r., C 593/51. Jak bowiem wynika z przytoczonego orzeczenia, Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, iż cofnięcie pozwu z powodu zaspokojenia roszczenia nie jest cofnięciem pozwu w znaczeniu techniczno - prawnym. Sąd Najwyższy podkreślił przy tym, iż zaspokojenie przez stronę pozwaną roszczenia w toku procesu należy uznać za jednoznaczne z przegraniem sprawy przez stronę pozwaną. Pozwanemu zatem należałyby się koszty procesu wtedy tylko, jeśli nie dał powodu do wytoczenia procesu.

Powód zauważa, iż z powyższego orzeczenia SN, nie wynika jakoby brak cofnięcia pozwu, uzasadniał uznanie pozwanego za wygrywającego sprawę.

Również Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 20 sierpnia 1979r. - sygn. akt I CZ 92/79 przyjął, że pozwany, który płaci dochodzoną należność po wniesieniu pozwu, chociaż przed otrzymaniem jego odpisu, z punktu widzenia przepisów k.p.c. o kosztach procesu uważany jest za przegrywającego sprawę i w konsekwencji zobowiązany jest zwrócić powodowi poniesione koszty stosownie do art. 98 § 1 k.p.c..

Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu postanowienia z dnia 30 listopada 2010r. sygn. akt I Acz 1895/10 przyjął, że zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Za stronę przegrywającą sprawę w rozumieniu przepisów o kosztach procesu należy także uważać pozwanego, który w toku procesu spełnił dochodzone od niego świadczenie, czym zaspokoił roszczenie powoda wymagalne w chwili wytoczenia powództwa (postanowienie SN z dnia 6 listopada 1984r. IV CZ 196/84).

Z podobnego założenia wyszedł również Sąd Okręgowy w Rzeszowie, który rozstrzygając sprawę w zbliżonym do niniejszego stanie faktycznym, w postanowieniu z dnia 15 stycznia 2015r. - VI Gz 10/15 uznał, że pomimo braku oświadczenia powoda o cofnięciu pozwu, to pozwany jest stroną przegrywającą sprawę i należy obciążyć go kosztami procesu.

Reasumując skarżący stwierdził, że skoro w sprawie nie budzi wątpliwości fakt, że zapłata przez pozwanego kwoty 2.609,89 zł, nastąpiła po wytoczeniu powództwa (w celu spełnienia świadczenia), to pozwany jest stroną przegrywającą sprawę i należało obciążyć go kosztami procesu, również i w tym zakresie. Bez znaczenia pozostaje przy tym fakt braku cofnięcia powództwa w zaspokojonej przez pozwanego części. Przesądzającą natomiast kwestią jest to, iż pozwany dał powód do wytoczenia procesu i zaspokoił roszczenia powoda dopiero po złożeniu pozwu do sądu.

Podsumowując powód podał, że wniosł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz całości kosztów procesu, tj. kwoty 1.732,00 zł na którą składa się koszt wpisu sądowego w wysokości 309 zł, zaliczka na biegłego w wysokości 806 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Pozwany (...) S.A. w W. w pisemnej odpowiedzi na powyższe zażalenie wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od powoda na jego rzecz zwrot kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie powoda było bezzasadne. Rację ma Sąd Rejonowy, który prawidłowo wskazał, że w sprawie winna mieć zastosowanie zasada stosunkowego rozdzielenia kosztów, wskazana w art. 100 k.p.c., zgodnie z którą w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone, a nie uregulowanie przewidziane w art. 98 § 1 k.p.c.

Za zastosowaniem w niniejszej sprawie zasady stosunkowego rozdzielenia kosztów przemawiało stanowisko powoda, który ostatecznie na rozprawie w dniu 24 listopada 2015 r. podał, że wniosł jak w pisemnym pozwie, czyli domagał się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 6.172,62 zł.

Skoro Sąd Rejonowy w wyroku z dnia 24 listopada 2015 r., sygn. akt I C 161/15 zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda W. K. kwotę 3.562,73 zł, to w konsekwencji prawidłowo przyjął, że powód przegrał sprawę w 42 % i w takim też stosunku powinien ponieść koszty procesu.

Biorąc powyższe pod uwagę, w zaistniałym stanie faktycznym wbrew podnoszonym w zażaleniu zarzutom, nie doszło do naruszenia art. 98 § 1 k.p.c., gdyż powód pomimo częściowego zaspokojenia roszczenia podtrzymał żądanie pozwu w całości, co skutkowało oddaleniem przez Sąd powództwa co do tej kwoty 2.609,89 zł.

Z tych przyczyn Sąd Okręgowy na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie I postanowienia.

Sąd Okręgowy na podstawie art. 98 k.p.c. zasądził od powoda tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 600 zł. Wysokość tych kosztów wyznaczyło wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego ustalone zgodnie z § 6 pkt 4 w zw. z § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszonych przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 2015. 1804).

SSO Jacek Saramaga SSO Grażyna Mrozowicz SSO Krzysztof Kamiński